

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 4Csp/20/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7818200584
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Farkašovská
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:7818200584.9

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava sudkyňou JUDr. Ivetou Farkašovskou, v spore žalobkyne J. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom T. XX, XXX XX H. Y., zast. Mgr. Stanislava Tichá, advokátka, Zakvášov 1519/55, 017 01 Považská Bystrica, IČO: 46 484 914, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., Pribinova 25, 824 96 Bratislava 25, IČO: 35 792 752, zast. Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o., IČO: 47 233 516, so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, o zaplatenie 1.251,91 Eur s prísł., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 5% úrok z omeškania od 27.03. 2018 do zaplatenia zo sumy 1.251,91 Eur, v lehote 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

II. P r i z n á v a žalobkyni náhradu trov konania proti žalovanému v plnom rozsahu s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa návrhom na vydanie platobného rozkazu žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej 1.251,91 Eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 03.06. 2016 do zaplatenia a náhradu trov konania. Žalobkyňa ako dlžník - spotrebiteľ, požiadala žalovaného ako veriteľa - dodávateľa, o poskytnutie spotrebiteľského úveru. Žalovaný jej predložil na podpis formulár s názvom Žiadosť o poskytnutie úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len žiadosť/zmluva"), ktorý vyplnil finančný agent žalovaného a ona ho dňa 08.06. 2012, podpísala s niektorými nasledovnými podmienkami úveru : poskytnutá čiastka (úverový limit) 1.500,- Eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, mesačná splátka vrátane úrokov 80,37 Eur, celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 Eur, predpokladaná RPMN za úver 70,01%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver 46,52 %, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 63,32 %, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21 %. Žalovaný následne schválil žalobkyni revolvingový úver (bod 6. Žiadosti/Zmluvy) a podpísal žiadosť/ zmluvu s niektorými nasledovnými podmienkami úveru : poskytnutá čiastka (úverový limit) 1.500,- Eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, mesačná splátka vrátane úrokov 80,37 Eur., celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť 3.375,54 Eur, RPMN za úver 69,76%, ročná úroková sadzba úveru 70,01%, priemerná RPMN za úver vo výške 46,52%, poskytnutá čiastka revolvingu 790,84 Eur, celková čiastka revolvingu, ktorú musí dlžník zaplatiť 1.928,88 Eur, predpokladaná RPMN úveru po poskytnutí revolvingu 701,01%, ročná úroková sadzba revolvingu 76,21%, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 9%. Súčasťou žiadosti/zmluvy bol aj bod 8., ktorý obsahuje Dohodu o poskytnutí služby, na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení podmienok "službu" spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu, pričom dlžník sa zaviazal za túto "službu" žalobkyni zaplatiť poplatok, pri splátkach úveru vo výške 215,75 Eur a pri splátkach revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý, pričom bod 8.4. zároveň obsahuje dohodu o započítaní vzájomných pohľadávok dlžníka a veriteľa - teda pohľadávky

na poskytnutie úveru a pohľadávky na zaplatenie poplatku za "službu", ktorá mala byť splatná v deň uzavretia tejto dohody. Bod 7. žiadosti/zmluvy obsahuje dohodu, že dlžník s veriteľom v ďalšom odkazujú na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach o revolvingovom úvere na zadnej strane žiadosti/zmluvy, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou žiadosti/zmluvy s tým, že sa s nimi oboznámili a nemajú k nim žiadne výhrady a zaväzujú sa ich dodržiavať (obe strany). Je nepochybné, že uzatvorená úverová zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle a podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu ich uzatvorenia ("zákon o SÚ"). Zákon v SÚ v § 9 ods. 2 upravuje tzv. obligtórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, pričom každá takáto zmluva musí obsahovať aj tieto údaje : Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Podľa § 9 ods. 2/ , z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, (písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (písm. g) celkovú výšku a konkrétnu meno spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce ho čerpanie, (písm. i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, písm. k/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čísku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, písm. l/ výšku, počet a termín splátok istiny , úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom rôznymi úrokovými sadzbami budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a iné zmluvné (povinné) dojednanie. Z obsahu doloženého formulára úverovej zmluvy predloženej žalobkyni na podpis žalovaným je zrejmé, že vo vzťahu k obligatónym náležitostiam zmluvy o spotrebiteľskom úvere, táto má aj nasledovné nedostatky a) v úverovej zmluve absentuje údaj o konečnej splatnosti úveru; tento údaj musí byť v zmluve výslovne uvedený, nemožno ho vyvodzovať z ďalších zmluvných náležitostí (napr. z počtu splátok úveru a podobne), b) v úverovej zmluve absentuje výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, nakoľko nie je v zmluve výslovne rozpísané, vkej časti zo sumy splátky je splátka istiny, v akej splátka úroku a v akej výške splátka prípadných poplatkov. V zmluve tiež absentuje údaj o splatnosti jednotlivých splátok, zahŕňajúc prvú a poslednú splátku., c) v úverovej zmluve absentuje údaj o presnej výške úveru, ako povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na základe úverovej zmluvy sa odporca zaviazal, že poskytne žalobkyni úver vo výške 1.500,- Eur (tak ako bola koncipovaná žiadosť (bod 5) a vyplnený bod 6 (odpoveď)). Žalovaný však skutočne vyplatil žalobkyni len sumu 1.284,25 Eur čo odôvodnil tým, že ku dňu poskytnutia úveru podľa úverovej zmluvy bol splatný poplatok za poskytnutie "služby" podľa bodu 8 žiadosti/zmluvy, vo výške 215,75 Eur, ktorý si žalovaný započítal oproti úveru žalobkyne. Žalovaný sa tiež zaviazal, že poskytne žalobkyni revolving vo výške 790,84 Eur (podľa oznámenia o schválení úveru však 902,92), skutočne však vyplatil žalobkyni len sumu 678,76 Eur, nakoľko žalovaný aj tu započítal poplatok za poskytnutie "služby" podľa bodu 8/zmluvy to vo výške 112,08 Eur. Máme za to, že dohoda obsiahnutá v bode 8 žiadosti/zmluvy je neprijateľnou podmienkou (v zmysle § 53 ods. 1 Obč. zákonníka), nakoľko vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu reálne nie je dodané, resp. nemusí byť nikdy dodané a ktoré slúži v skutočnosti len záujmom odporcu ako dodávateľa. Žalovaný formulovaním danej zmluvnej podmienky (dojednanie poplatku v bode 8 žiadosti/zmluvy) zneužil svoje postavenie v neprospech žalobkyne. Žalovaný sa úpravou bodu 8 žiadosti /zmluvy snažil len navodiť situáciu, že bod 8 predstavuje službu v prospech žalobkyne a že ide o skutočné plnenie, za ktoré mu prináleží odplata a zakrýva tým podstatu, že nikdy nemal záujem poskytnúť úver v dohodnutej výške, ale snažil sa nájsť zmluvne nedovolené prostriedky k tomu, aby mohol účtovať žalobkyni skryté poplatky za poskytnutie úveru. Rovnako tak aj dohodu, súhlas so započítaním, obsiahnutú v bode 10. Zmluvných dojednaní Zmluvy o revolvingovom úvere, ktoré boli prílohou žiadosti/zmluvy, možno považovať za neprijateľnú zmluvnú podmienku, nakoľko tá odporuje ratio legis inštitútu úveru tým, že žalovaný poskytuje žalobkyni nižší úver, ako bolo dojednané, d) v žiadosti/zmluve je nesúlad ohľadne výške RPMN, nakoľko údaj o výške RPMN úveru uvedený v bode 5 žiadosti/zmluvy (70,01), ktorá je návrhom na uzatvorenie zmluvy, nie je v súlade s údajom o výške RPMN úveru uvedený v akceptácii návrhu v bode 6 zmluvy/žiadosti (69,76%). Vychádzajúc z podmienok uvedených v § 5 zákona o SÚ spotrebiteľských úveroch v spojení s § 44 ods. 1,2 Občianskeho zákonníka, je potrebné považovať ustanovenia úverovej zmluvy v časti

RPMN za neplatné. Prijatie návrhu na uzavretie úverovej zmluvy žalobcom, urobené úkonmi žalovaného (vyplnením bodu 6 žiadosti o poskytnutie úveru, vyhotovením listu a odoslaním listu - oznámenia v zmysle bodu 2,2. zmluvných dojednaní) obsahoval zmenu v údajoch o výške RPMN. Takýto písomný prejav, ak sa zmenila výška RPMN, bolo potrebné považovať za nový návrh v časti, ktorá sa týkala tejto zmeny. Zo strany žalobcu však nebol urobený žiadny ďalší písomný úkon, z ktorého by nepochybne vyplývalo, že RPMN akceptoval. Z uvedeného vyplýva, že výška RPMN je iná v návrhu ako je v akceptácii. Z hľadiska zmluvného práva je irelevantné, či takáto zmena je pre spotrebiteľa výhodná alebo nevýhodná, podstatná je skutočnosť, že návrh nebol prijatý bezvýhradne. Je preto potrebné aplikovať § 44 ods. 2 prvá veta Občianskeho zákonníka podľa ktorého, prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh. Výška RPMN bola uvedená v bode 6 odchyľne ako v návrhu (žiadosti) o uzavretia úverovej zmluvy (bod 5) a preto neobstoja ani možná aplikácia druhej vety § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka, e) nesprávny výpočet výšky RPMN a to v bode 5 (70,01%) a tiež v bode 6 (69,76%) žiadosti/zmluvy, nakoľko žalovaný pri výpočte RPMN nevychádzal zo skutočnej výšky poskytnutých peňažných prostriedkov, pretože len takúto sumu možno považovať za úver, pričom táto by výrazne prevyšovala RPMN uvedenú v bode 5 a v bode 6 a predstavuje v skutočnosti 92,98%. Nesprávny výpočet RPMN vyplýva tiež z toho, že výška ročnej úrokovej sadzby (miery) úveru je vyššia, ako výška RPMN, pritom ročná percentuálna miera nákladov predstavuje celkové náklady spotrebiteľa vrátane úrokov a poplatkov (§ 19 zákona o SÚ). Z toho je teda zrejmé, že výška RPMN nemôže byť nikdy nižšia ako výška úrokovej sadzby, v ideálnom prípade by sa hodnota RPMN mohla rovnať hodnote úrokovej miery, alebo tento údaj o RPMN obsahuje aj možné iné poplatky okrem útokov a preto je spravidla vyššia ako je len úroková miera v danej zmluve, f) neprimeraná výška odplaty (úrokovej sadzby) za poskytnutie úveru, ktorá je 70,01%, podstatne prevyšuje odplatu stanovenú v ustanovení § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka, v znení platnom v čase uzavretia zmluvy, vychádzajúc zo skutočnosti, že o všeobecnosti súdy za podstatné prevýšenie odplaty v zmysle uvedeného, považujú jej prevýšenia o viac ako 20%. Podľa priemernej úrokovej štatistiky zverejnenej na internetovej stránke Národnej banky Slovenska predstavovali úroky slovenských bánk z nových obchodov v roku 2012 pre spotrebiteľské úvery s dobou splatnosti od 1 do 5 rokov 11,64% p.a. Podľa § 11 ods. 1 zákona o SÚ sa poskytnutý spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov, tiež ak, podľa písm. b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l,/s/z/ a a/, d/ v zmluve so spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa, f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov. Vzhľadom na nedostatky Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500012677 a aj absenciu niektorých náležitostí spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sú opísané v ods. 6 tohto návrhu a v súlade s právnou úpravou uvedenou v ods. 7 tohto návrhu, ktorej zmyslom je ochrana záujmov spotrebiteľov, je úver poskytnutý žalovaným žalobcovi na základe tejto úverovej zmluvy bezúročný a bez poplatkov. Žalobkyňa v prílohe tohto podania predložila súdu listiny, z ktorých je zrejmé, že z vyplateného úveru vo výške 1.284,25 Eur a revolvingu vyplateného vo výške 678,76 Eur, spolu vo výške 1.963,01 Eur poskytnutého mu na základe Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8500012677 zaplatil za obdobie do 02.06. 2016 sumu vo výške 3.214,92 Eur, čím zaplatila sumu vyššiu než bola suma poskytnutého úveru a revolvingu bez úrokov a poplatkov. Rozdiel predstavuje sumu 1.251,91 Eur. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Podľa ods. 2 bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získa. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musia sa vydať štátu. Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada. Dôvod vzniku bezdôvodného obohatenia v tomto prípade je najmä plnenie bez právneho dôvodu. Vzhľadom na to, že úver poskytnutý žalovaným žalobkyňi pre nedostatky uvedené vyššie, je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, bola žalobkyňa žalovanému povinná zaplatiť (vrátiť) len to, čo od neho skutočne dostala. Nakoľko žalobkyňa zaplatila žalovanému viac netušiac, že tak pre bezúročnosť a bezpoplatnosť úveru nie je povinná urobiť, žalovaný sa na úkor žalobkyne bezdôvodne obohatil, nakoľko od nej prijal plnenie bez právneho dôvodu. Ďalším dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia je aj plnenie odplaty z neplatného právneho úkonu, ktorým je v tomto prípade dohoda o poskytnutí "služby" obsiahnutá v bode 8 žiadosti/zmluvy. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná

ex tunc (od začiatku), čo znamená, že nemohla byť relevantným dôvodom plnenia. Žalobkyni nebola nikdy vyplatená suma úveru tak, ako bola dohodnutá ale v nižšej výške po začatí odplaty z dohody o poskytnutí "služby", ktorá bola ale neexistujúcou pohľadávkou žalovaného. Žalovaný sa teda mohol na úkor žalobkyne neoprávnene obohatiť vo výške započítania, ak by sa za výšku úveru považovala suma uvedená v zmluve a nie skutočne vyplatená. V súvislosti s touto žalobou tiež poukazuje na nespočet rozhodnutí všeobecných súdov SR vo všetkých inštanciách, ktoré riešili a to aj vo vzťahu k žalovanému (a k iným nebankovým spoločnostiam i bankám,) bezúročnosti a bezodplatnosti úverov, neprijateľnosť zmluvných podmienok a zákaz ich používania, vydanie bezdôvodného obohatenia (napr. rozhodnutie KS v Prešove, sp.zn. 18Co/109/2014, KS v Trenčíne 5Co/934/2015). Ďalej poukazuje aj na rozhodnutie Súdneho dvora EU týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, na príslušné ustanovenia zákona o SÚ a Občianskeho zákonníka, týkajúce sa ochrany spotrebiteľov, eurokonformný výklad smerníc EÚ (napr. smernice 2008/48/ES o zmluvách o spotrebiteľskom úvere, smernice Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, smernice 2005/29/ES o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu) a tiež na množstvo záverov Komisie pre posudzovanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách MS SR, ktorá konštatovala neprijateľnosť zmluvných podmienok žalovaného pri poskytovaní úverov. Žalobkyňa si uplatňuje aj úrok z omeškania vo výške 5% ročne z dlžnej sumy odo dňa nasledujúceho po poslednej platbe, ktorú uhradila žalovanému, teda od 03.06. 2016.

2. Žalovaný vo svojom vyjadrení uviedol, že tvrdenia žalobkyne odporujú ustanoveniam upravujúcim vznik úverovej zmluvy. Všeobecne platí, že na to, aby nejaká zmluva vznikla, musí mať obligatórne náležitosti ustanovené právnym poriadkom. Ak tieto dodržané nie sú, potom nedochádza k vzniku zmluvy. Ak však ide o iné ako obligatórne náležitosti (t.j. fakultatívne), potom absencia takýchto fakultatívnych dojednaní (či už pre ich neplatnosť, nedojednanie a pod.) má za následok len to, že takéto dojednania nie sú platné. Ich nedodržanie ale nemá za následok nevzniknutie zmluvy. Aj podľa právnej teórie (napr. Fekete, I. : Občiansky zákonník. Komentár. EPOS. 2007, str. 119) : Všetky právne úkony ku svojej platnosti vyžadujú podstatné zložky, t.j. také, bez ktorých by nešlo právny úkon (essentialia negotii). Právny úkon okrem toho obsahuje/ môže obsahovať aj pravidelné zložky (naturalia negotii), ktoré sa pravidelne vyskytujú pri každom právnom úkone. V prípade právnych úkonoch sa z času na čas vyskytujú náhodné zložky (accidentalia negotii). Pravidelné a náhodné zložky právneho úkonu sú nepodstatnými zložkami právneho úkonu. Ich absencia nebráni tomu, aby išlo o platný právny úkon. Určenie podstatných zložiek právneho úkonu pre úverovú zmluvu vyplýva z § 493 Obchodného zákonníka. Podľa uvedeného ustanovenia Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky. Z bodu 5 (návrhu) a z bodu 6 (prijatia) vyplýva, že žalobca požiadaval o úver v sume 1500,- Eur, so splatnosťou 42 mesiacov, pri výške mesačnej splátky 80,37 Eur. Z bodu 6 vyplýva schválenie úveru v sume 1500,- Eur, pri splatnosti 42 mesiacov a pri výške splátky 80,37 Eur. Z uvedeného vyplýva, že tvrdenia žalobcu o neuzavretí zmluvy v písomnej forme dôvodné nie sú. Návrh na uzavretie zmluvy, a rovnako prijatie návrhu na uzavretie zmluvy o úvere sa nachádzajú na tej istej listine. Rozdiel medzi uvedenými časťami je pritom v údajoch o RPMN. Samotný údaj RPMN sa dohodnúť objektívne nedá (nedá sa teda navrhnúť, akceptovať a pod.), pričom táto skutočnosť vyplýva v prvom rade z právnej úpravy a tiež aj zo súdnej praxe. Zákon č. 129/2010 Z.z. a ani iný právny predpis neurčujú, že údaj o "RPMN" bude dohodnutý. Podľa § 2 písmeno i) zákon č. 129/2010 Z.z. Na účely tohto zákona sa rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19. Podľa § 9 ods. 2 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov. Ak má byť údaj o RPMN určený tak, že je vypočítaný na základe údajov platných v čase uzavretia zmluvy, potom to znamená, že pri jeho určení sa vychádza z údajov existujúcich v danom čase. Medzi tieto údaje (viď príloha č. 2 k zákonu č. 129/2010 Z.z.) patrí aj dátum prvého čerpania úveru (ktorý je známy v čase uzavretia zmluvy, nie v čase kedy sa podáva žiadosť o poskytnutie úveru). Zákonná úprava určenia RPMN teda nielen svojím textom (v podobe spojenia "vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere"), ale aj spôsobom jeho určenia (viď údaje, ktoré sú rozhodujúce pre určenie RPMN) vychádza z toho, že nejde o údaj dohodnutý, ale určený presne stanoveným spôsobom. Ak by žalovaný neurčil údaj RPMN schváleného úveru či revolvingu postupom podľa zákona č. 129/2010 Z.z.,

teda by tento údaj neurčil výpočtom podľa vzorca stanoveného zákonom v čase uzavretia zmluvy, ale by uviedol hodnotu zhodnú s "predpokladanou RPMN" uvedenou v bode 5 každej zmluvy, potom by porušil zákona č. 129/2010 Z.z. Porušenie by práve vyplývalo z toho, že by uviedol rovnakú RPMN ako údajne "navrhol" žalobca v oboch zmluvných vzťahoch. Pretože v takom prípade by takto určená RPMN nebola vypočítanou podľa zákona č. 129/2010 Z.z. Zmluva o úvere je tvorená ustanoveniami nachádzajúcimi sa nielen v listine označenej ako žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ale aj zmluvnými dojednaniami. Obsah zmluvy tvoria zmluvné dojednania, ktoré v zmysle článku 13 sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy, ako aj prílohy tvoriace súčasť zmluvy o RÚ (článok 7., ods. 7.1 písm. g) zmluvných dojednaní).Z ustanovenia článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní vyplýva Deň splatnosti poslednej splátky úveru, resp. revolvingu podľa posledného splátkového kalendára je dňom konečnej splatnosti úveru. Vzhľadom k uvedeným skutočnostiam termín konečnej splatnosti vyplýva z Oznámenia o schválení úveru, zaslanom dlžníkovi. Predmetné oznámenie zároveň obsahuje aj údaj o dátume splatnosti prvej splátky. Zákonný pojem "termín konečnej splatnosti" nie je pritom požiadavkou na uvedenie presného dátumu, pretože v takom prípade by zákonodarca použil spojenie "dátum" (tak ako napríklad uvádza pri náležitosti týkajúcej sa spotrebiteľa - "dátum narodenia", alebo v § 10 ods. 2 písm. b), "dátumy čerpania", ods. 2 písmeno c) "údaj o zostatku z predchádzajúceho výpisu a jeho dátume" či ods. 2 písm. d) uvedeného ustanovenia "dátume a výške splátok"). Zo zákona je zrejmé, že pojem "termín" a pojem "dátum" nie sú používané ako synonymá v zákone, ale pre odlišné situácie, v ktorých sa má uviesť dátum a kedy termín. Podporne je možné poukázať aj na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-42/15, kedy samotný súdny dvor uvádza, že ohľadne splatnosti splátok nie je potrebné, aby zmluva uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok (výrok II rozsudku v spomenutej veci). Logickým dôsledkom a prepojením tohto záveru s náležitosťou, "termín konečnej splatnosti" je to, že postačuje také uvedenie údajov, ktoré termín konečnej splatnosti umožňuje identifikovať na základe v zmluve uvedených údajov. Zmluva o revolvingovom úvere 8500012677 obsahuje určenie "termínu konečnej splatnosti" viacerými spôsobmi, a to určením podľa dátumu splatnosti splátok v jednotlivých mesiacoch a počtu mesačných splátok,- spôsobom vyplývajúcim z článku 4., ods. 4.5 zmluvných dojednaní, v zmysle ktorých dátum splatnosti poslednej splátky uvedený v oznámení o schválení úveru je zároveň termínom konečnej splatnosti. Poukázal tiež na to, že záver súdu spájajúci bezúročnosť úveru s neuvedením termínu konečnej splatnosti odporuje tiež smernici 2008/48/ES. Súdny dvor EÚ vo veci C-42/15 konštatoval, že Článok 23 smernice 2008/48 sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni tomu, aby členský štát vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovil, že v prípade, ak zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti uvedené v článku 10 ods. 2 tejto smernice, táto zmluva sa bude považovať za zmluvu o úvere bez úrokov a poplatkov, pokiaľ ide o okolnosť, ktorej neuvedenie môže pochybníť možnosť spotrebiteľa posúdiť rozsah svojho záväzku. Ani neuvedenie termínu konečnej splatnosti by nemohlo viesť k záveru o bezúročnosti úveru, pretože nie je v zmysle uvedeného spôsobilé pochybníť možnosť, aby dlžník posúdil rozsah svojho záväzku v zmysle zmluvy. Závery označeného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ potvrdzuje aj zmena právnej úpravy v zákone č. 129/2010 Z.z., ktorá bola Národnou radou SR schválená dňa 12.10. 2017. Zákonom, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 483/2001 Z.z. a ďalšie právne predpisy (medzi nimi aj zákon č.129/2010 Z.z.) bolo schválené o. i. aj to, že (bod 32) "V § 9 ods. 2 písm. d) sa vypúšťajú slová "a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru". Dôvodom prijatia úpravy bolo zosúladenie zákona č. 129/2010 Z.z. so smernicou 2008/48/ES. Z toho je zrejmé, že požiadavka na uvádzanie "termínu konečnej splatnosti" je požiadavkou nad rámec smernice (čo je v zmysle rozsudku SD EÚ C-42/15, bod 58 : Uvedené ustanovenie by sa však nemalo vykladať tak, že oprávňuje členské štáty, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti, než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 uvedenej smernice.) a s jej uvádzaním či neuvádzaním ani nie je možné spájať následok v podobe bezúročnosti úveru.b) Výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. Ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z. vyžaduje uvádzanie spôsobu započítania splátky na úver, istinu a úroky len v prípade, ak sa splátky priradujú k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia. O takýto typ úveru a prípad v zmluvnom vzťahu medzi sporovými stranami nejde. Pokiaľ ide o členenie jednotlivých splátok, výklad podávaný žalobcom neobstojí a je založený na formalistickom prístupe pri výklade právnej normy. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017 :Nie je potrebné, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahovala číselné vyjadrenie toho, aká je konkrétna vnútorná skladba tej ktorej anuitnej splátky. V zmluvách uzatváraných podľa

zákona č. 129/2010 Z.z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach (samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky). Pokiaľ ustanovenie § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. uvádza pojmy "výška", alebo "počet" či "termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov", je za použitia eurokonformného výkladu možné dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahŕňa. Od 1. mája 2018 sa legislatívne pregnantnejším vyjadrením odstráni možnosť rôzneho výkladu predmetného ustanovenia, ktorú bolo možné (a potrebné) preklenúť už podľa doterajšej právnej úpravy jeho eurokonformným výkladom. Žalobca vyššie uvedenou argumentáciou napáda závery, kedy sa berie výška úveru ako výsledná suma poskytnutých finančných prostriedkov. To, že žalovanému bola na účet poukázaná nižšia suma, ako je uvedené v zmluve, nie je spôsobené tým, že by mu bol poskytnutý nižší úver, ako bol dohodnutý a ako vyplýva z uzavretej zmluvy o revolvingovom úvere, ale skutočnosťou, že zmluvné strany sa dohodli na započítaní odplaty za možnosť odkladu splátok - táto skutočnosť vyplýva zo samotného obsahu zmluvy. Samotná Dohoda o poskytnutí služby nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Spotrebiteľ Dohodu o poskytnutí služby uzavrieť nemusel a v podanej žalobe ani netvrdil a ani nepreukázal opak. Popierame aj tvrdenie žalobcu o výške odplaty, nakoľko táto je v súlade s právnou úpravou zohľadňujúcou priemernú odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu. Žalobca namiesto právnej úpravy účinnej v čase uzavretia zmluvy nedôvodne porovnáva štatistické údaje iného poskytovateľa úverov (za diametrálne odlišných podmienok schválenia, bonity, zabezpečenia atď.), navyše za stavu, kedy zákonodarca výšku odplaty reguloval explicitne.

3. Súd vykonal dokazovanie žiadosťou o poskytnutie revolvingového úveru/zmluvou o revolvingovom úvere, podpísanou žalobcom 08.06. 2012, žalovaným 18.06. 2012, zmluvnými dojednaniami k tejto zmluve, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, kartou klienta, výpisom z priemerných úrokov na úvery poskytnutých v eurách rezidentom (nefinančným spoločnostiam, domácnostiam).

4. Súd posúdil nárok žalobkyne podľa nasledujúcich zákonných ustanovení:

5. Podľa § 52 Občianskeho zákonníka,

(1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

(2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

(3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

(4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

6. Podľa § 9 ods. 2/ , z.č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, v znení

účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, (písm. f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (písm. g) celkovú výšku a konkrétnu meno spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce ho čerpanie, (písm. i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsobu vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru, písm. k/ ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čistku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, písm. l/ výšku, počet a termín splátok istiny , úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, a iné zmluvné (povinné) dojednania.

7. Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

8. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka, bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu, alebo plnením z právneho dôvodu ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

9. Podľa § 456 Občianskeho zákonníka, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

10. Podľa § 458 ods. 1 OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

11. Súd je toho názoru, že z dôvodov prezentovaných žalobkyňou počas celého konania je jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle vyššie zákonných ustanovení dôvodný. Predmetná zmluva má nedostatky, na ktoré poukázala žalobkyňa, absentujú náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a to jednak údaj o konečnej splatnosti úveru, výška splátok istiny, úrokov a iných poplatkov a najmä tiež absentuje údaj o presnej výške úveru ako o podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. V zmluve je tiež nesúlad ohľadom výšky RPMN keď údaj o výške RPMN uvedený v bode 5. zmluvy (70,01%), ktorá je návrhom na uzatvorenie zmluvy nie je v súlade s údajom o výške RPMN uvedenej v akceptácii návrhu v bode 6. zmluvy (69,76%).

12. Súd teda považuje úver poskytnutý žalovaným žalobkyni na základe predmetnej úverovej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov, pretože neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až l/, s/, z/ aa, je nesprávne uvedená RPMN, veriteľ neuviedol všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia, RPMN

prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

13. Z listinných dôkazov predložených žalobkyni súdu je zrejmé, že z vyplateného úveru vo výške 1.284,25 Eur a revolvingu vyplateného vo výške 678,76 Eur spolu vo výške 1.963,01 Eur poskytnutého na základe zmluvy o revolvingovom úvere zaplatila žalobkyňa do 02.06. 2016 3.214,92 Eur, teda zaplatila vyššiu sumu, ako bola suma poskytnutého úveru a revolvingu bez úrokov a poplatkov. Rozdiel predstavuje 1.251,91 Eur.

14. Dôvodom vzniku bezdôvodného obohatenia v tomto prípade je najmä plnenie bez právneho dôvodu, keď sa považuje úver za bezúročný a bez poplatkov je žalobkyňa žalovanému povinná zaplatiť len to čo od neho skutočne dostala, ďalej plnenie odplaty z neplatného právneho úkonu. V tomto prípade je to dohoda "o poskytnutí služby" obsiahnutá v bode 8. zmluvy. Neprijateľná zmluvná podmienka je neplatná od začiatku, to znamená že nemohla byť relevantným dôvodom plnenia. Žalobkyni nikdy nebola vyplatená suma úveru tak, ako bola dohodnutá, ale v nižšej výške po započítaní odplaty z dohody po poskytnutí služby, ktorá bola ale neexistujúcou pohľadávkou žalovaného.

15. Súd teda zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni sumu rovnajúcu sa rozdielu toho, čo mala skutočne zaplatiť a čo žalovanému zaplatila.

16. Súd rozhodol tiež o tom, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni úrok z omeškania v zmysle vl. nar. 87/1995 Z.z. vo výške 5 % ročne, keď začiatok omeškania je deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanému t.j. 27.03. 2018, tak ako navrhla právna zástupkyňa žalobkyne na pojednávaní dňa 06.09. 2018.

17. Proti rozsudku v zákonnej lehote podal odvolanie žalovaný z dôvodu, že pre nepreskúmateľnosť a arbitrárnosť súdneho rozhodnutia je problematické a objektívne nemožné zistiť aké dôkazy súd vykonal, aké zistenia z nich vyvodil v súvislosti s časťou odôvodnenia „ z dôvodov prezentovaných žalobkyňou počas celého konania je jej nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia v zmysle vyššie zákonných ustanovení dôvodný. Predmetná zmluva má nedostatky, na ktoré poukázala žalobkyňa, absentujú náležitosti spotrebiteľskej zmluvy a to jednak údaj o konečnej splatnosti úveru, výška splátok istiny,

úrokov a iných poplatkov a najmä tiež absentuje údaj o presnej výške úveru ako podstatnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere.“ Z rozsudku nevyplývajú žiadne dokázané skutočnosti, na základe ktorých súd skonštatoval a dospel k uvedenému a teda v tejto časti ide o rozhodnutie odporujúce zákonu.

18. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení k odvolaniu uviedla, že rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne a dostatočne zdôvodnené, rozhodnutie obsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, pričom nestotožnenie sa s argumentáciou žalovaného neznamená porušenie jeho práv na súdnu ochranu a porušenia práva konať pred súdom. Z práva na spravodlivé súdne konanie vyplýva aj povinnosť všeobecného súdu zaoberať sa účinne námietkami, argumentmi a dôkaznými návrhmi strán (avšak) s výhradou, že majú význam pre rozhodnutie. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia nemusí odpovedať na každú námietku alebo argument, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie vo veci. Z uvedených dôvodov považuje tento odvolací dôvod žalovaného za neodôvodnený a účelový. K ostatným tvrdeniam žalovaného v odvolaní uvádza, že žalovaný neuviedol žiadne nové skutkové okolnosti odlišné od tých, s ktorými sa mal súd a aj žalobca možnosť oboznámiť z predchádzajúcich vyjadrení žalovaného. K týmto tvrdeniam žalovaného v odvolaní sa už vyjadrila jednak v žalobe a jednak vo vyjadrení zo dňa 24.05. 2018. Má za to, že zákon o SÚ nevyžaduje, aby podmienky, ktoré vyplývajú z ust. § 11 ods. 1, boli splnené kumulatívne pre vyslovenie záveru, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a stačí, ak zmluva neobsahuje len niektorú z uvedených náležitostí, aj keď v žalobe poukázala na absenciu aj ďalších náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Rozhodnutie súdu prvej inštancie považuje za správne, súd správne vyhodnotil, že došlo k bezdôvodnému obohateniu žalovaného, ktoré je povinný vrátiť žalobcovi a preto navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil ako vecne správny.

19. Žalovaný k vyjadreniu žalobkyne uviedol, že v prvom rade zastáva názor, že vyjadrenie žalobkyne predstavuje len všeobecné konštatovanie a nepredstavuje stanovisko k jednotlivým konkrétnym odvolacím dôvodom a námietkam žalovaného, ktoré uplatnil a uviedol v podanom odvolaní. Žalobkyňa tvrdí, že nie je podstatné, aby súd dával v rozsudku odpoveď na každú námietku strany, ale len na tú, ktorá má význam pre rozhodnutie. Uvedený názor žalobkyňa síce prevzala z rozhodovacej praxe, avšak v pomeroch prejednávanej veci sa jej aplikácia nejaví ako vhodná. V odvolaní žalovaný napáda predovšetkým arbitrárnosť záveru súdu o nedostatku náležitosti zmluvy, hoci podľa opisu skutkových zistení súd k takýmto záverom dospieť nemohol; žiadne skutkové závery a na ne nadväzujúce právne posúdenie ako základ rozhodnutia sa v rozsudku podľa žalovaného nenachádzajú. Súčasne uviedol, v zhodne s odvolaním, že súd prvej inštancie uvádza na odôvodnenie závery, ktoré bez bližšieho zdôvodnenia odporujú nielen vyjadreniu žalovaného, ale aj skutkovému stavu (o ktorého správnosti je potom možné dôvodne pochybovať). Konkrétne poukázal napríklad na to, že podľa súdu v zmluve nie je uvedená výška splátky. Pritom zmluva tento údaj obsahuje, vo vyjadrení k žalobe na to žalovaný poukázal. Podané vyjadrenie žalobkyne predstavuje vyjadrenie len k čiastkovým otázkam, ktoré žalovaná v odvolaní namietala. Žalobkyňa sa k niektorým skutočnostiam nevyjadrila vôbec (napríklad námietka žalovaného o tom, že zo záveru súdu o RPMN nie je možné vyvodiť bezprostrednú súvislosť s rozhodnutím vo veci samej). Žalovaný trval na podanom odvolaní a na návrhu, aby odvolací súd napádaný rozsudok zrušil a vrátil vec na nové konanie a rozhodnutie vent. aby ho zmenil a žalobu zamietol.

20. Odvolací Krajský súd v Košiciach rozsudkom 5Co/93/2019 - 157 zo dňa 08.10. 2019 potvrdil rozsudok prvej inštancie čiastočne, a to v istine 1.251,91 Eur, v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

21. Odvolací súd podľa § 389 ods. 1 CSP zrušil rozsudok v prevyšujúcej časti a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, lebo nebolo súdom odôvodnené prečo práve za deň omeškania bol považovaný deň 26.3.2018 tak, ako navrhla žalobkyňa na pojednávaní 6.9.2018 a prečo bola priznaná sadzba 5 % úrokov z omeškania, tento výrok nebol odôvodnený a keďže neboli zabezpečené súdom prvej inštancie náležité doklady pre posúdenie výšky úrokov a omeškania a zaoberal sa len výrokom o náhrade trov konania v odôvodnení, odvolateľ však podal odvolanie čo do celej časti, preto odvolací súd ako nepreskúmateľný rozsudok v časti zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie aj vo výroku o náhrade trov konania, v tejto časti opätovne rozhodne súd prvej inštancie po nariadení pojednávania, resp. vyžiadania si dôkazov zo strany odvolateľa (najmä ak žalobkyňa žiadala úroky od 3.6.2016 podľa žaloby).

22. Žalobkyňa vo svojom vyjadrení uviedla, že pokiaľ ide o výšku uplatnených úrokov z omeškania, tieto si žalobca uplatnil v miere 5 % ročne, čo je v súlade s § 517 ods. 2 Obč. Z. a § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. podľa ktorého je výška úrokov z omeškania o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky (hlavné refinančné operácie) je od 16.3.2016 do teraz vo výške 0,0 %. V zmysle ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal (vyzval). Rovnaké účinky ako má výzva na plnenie právna prax pripisuje aj doručeniu žaloby žalovanému (napr. rozhodnutie NS ČR 33 Odo 871/2005 z 15.12.2005), k čomu v tomto prípade došlo 26.3.2018. Najneskôr nasledujúceho dňa bol teda žalovaný povinný plniť s následkami včasného plnenia a nakoľko tak neurobil, dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovanému sa s plnením svojho záväzku na peňažné plnenie ocitol v omeškaní. Nakoľko žalovaný po doručení žaloby žalobcovi nič neuhradil, žalobca si podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. uplatnil v konaní aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5% ročne z celej žalovanej sumy.

23. Žalovaný sa vo veci nevyjadril. Súd má zato, že tieto tvrdenia nepoprel.

24. Podľa § 297 CSP súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak

a)

sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa,

b)

ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur.

25. Podľa § 219 CSP vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia ústneho pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením.

26. Súd o úroku z omeškania rozhodol podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z..

27. V zmysle ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka, ak čas plnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal (vyzval). Rovnaké účinky ako má výzva na plnenie právna prax pripisuje aj doručeniu žaloby žalovanému (napr. rozhodnutie NS ČR 33 Odo 871/2005 z 15.12.2005), k čomu v tomto prípade došlo 26.3.2018. Najneskôr nasledujúceho dňa bol teda žalovaný povinný plniť s následkami včasného plnenia a nakoľko tak neurobil, dňom nasledujúcim po doručení žaloby žalovanému sa s plnením svojho záväzku na peňažné plnenie ocitol v omeškaní.

28. O trovách súd rozhodol podľa § 255 ods. 1/ CSP, podľa ktorého, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Žalobkyňa mala vo veci plný úspech, súd jej priznal plnú náhradu trov konania proti žalovanému, ktorý vo veci úspech nemal.

30. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, v zmysle § 262 ods. 2/ CSP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd Košice, prostredníctvom tunajšieho súdu.

Podľa ust. § 363 CSP sa v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa odseku 3 uvedeného ustanovenia, odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. (Exekučny poriadok).